

Men schrijft in te Tongeren bij H. Collicé, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Grote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER

DER PROVINCE LIMBURG.

Abonnement :
 Twee maal per week, 4 fr. per jaar
 Een maal 3
 Een blad afzonderlijk 10 centime
 De abonneementen zijn vooraf betaald.
 Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
 Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraf of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

MEERDERHEID

Hebben de katholieken nog de meerderheid? vraagt het Fondsblad.

Ziedaar eene vraag welke de gezinsbladen stellen sedert 14 dagen. Zij geven er eene oplossing aan naar hunnen zin en ze antwoorden: neen! Daarna trachten zij dat te bewijzen.

En ze gelukken daarin wonderwel en zeer gemakkelijk: ze cijferen alles weg wat hun niet bevalt of wat zou kunnen ten onpas komen.

Het Parijzer blad le Journal des Débats, dat niet katholiek is, zegt over die kwestie:

« Sommigen hebben ten onrechte beweerd dat de katholieke partij, sedert den 24 Mei wezenlijk omvergoorpen was, hoewel de kiezingen haar eene kamermeerderheid van 12 stemmen hebben behouden, terwijl de kiezers in Alun geheel genomen, zich tegen het Gouvernement hadden uitgesproken — dus dat men zonder dralen het katholiek Gouvernement van het bewind moet werpen of met hem moet deelen.

» Dat is niet ernstig; de katholieken bezitten in de Kamer eene onbetwistbare wettelijke meerderheid, en die meerderheid zal maar omvergoorpen worden als zes harer leden hun mandaat zullen verloren hebben ten voordele van zes kandidaten der tegenijsten. »

Dat is zoo en niet ernstig te betwisten. Ook zijn het maar de schreeuwers van 13de rang, die niet meer weten wat uitvinden, die laarmede afkomen.

Het is ten andere voor die schreeuwers maar een dorre tijd.

De Kamers zijn in vakantie en de politieke mannen ook.

Waarover zou men dan wel kunnen handelen tusschen pot en pint?

Ten andere dat gedurig zeggen om herhalen dat de katholieken in minderheid zijn heeft altijd een aangelegenheid met te gelooven dat het wezenlijk zoo is en ankeren hunne hoop des te vaster dat weldra hunne verlangens zullen verwezenlijkt worden.

De hoop doet leven.

Ongeukkluglijk, die kasteelen in de lucht verzwinden en het blijkt weldra dat die hoop ijdel is.

Als men de zaken op den keper beschouwt dan bevindt men dat het moeilijk zal gaan voor de geuzen om het bewind in handen te krijgen.

De Katholieken kunnen nog wel zetels verliezen, maar men ziet niet gemakkelijk in dat ze beneden de helft der Kamerzetels dalen, en dat de geuzen eene meerderheid hebben.

Hoe zouden ze dan kunnen besturen?

De Nieuwe Schoolwet.

Eindelijk! Een zucht van verlichting ging op uit meinig gemeel, want 't had jaren geduurd om an 't ontwerp te geraken.

« De bedelaar, waarvan gij ongetwijfeld de aanbidding vernomen hebt, en die wij dachten den dader te zijn van de moordpoging op Bernad, beweert Eugène Larcher te heeten. Hij smeekt de gans af u te mogen zien en een onderhoud met u te hebben.

« Kom spoedig, men moet zo haast mogelijk een einde stellen aan dezen droeven toestand. — En sinds hij dien brief gelezen had, mardelde hij zijn geest af met allerlei veronderstellingen, die nu eens pijnlijk, dan weer hoopvol waren. Nu eens lachte, dan weer schreefde hij zijn brein was doorschoot van al deze tegenstrijdige gevoelens. Zijne slapen bonden. Soms scheen het hem of zijn hoofd wel 20 kilogram weeg, en die zwaarte onder zijn pijnlijke kreten. Dan nam hij het tusschen zijne handen, als ging hij het verpletteren of verbruzelen, terwijl hij riep:

— O, wat lijdt ik! Wat lijdt ik!

— De weg van La Jarric naar Cosne, scheen hem een eeuw te duren.

— Waar moet ik mijnheer brengen? vroeg de koetsier.

« Naar het tribunaal, zo spoedig mogelijk! — Maar het tribunaal was sprong reeds uit het rijtuig vooraleer het nog stilstond, en liep naar het kabinet van zijn zoon.

Gerald wachte op hem.

— Gij komt op het juiste oogenblik, zegde hij, en drukte hem zonderling aangedaan de handen. De zaak zal in de openbare zitting afgehandeld worden.

« De bedelaar is op dit oogenblik in het paleis. Men heeft hem uit het gevang gebaald om verder te worden ondervraagd.

« De onderzoeker is echter nog heet, en middelerwijl wacht de ongelukkige te vergees tusschen twee gedarmen, in de zaal van beraadslaging.

« Wij hebben nog den tijd hem te zien, alvorens hij door den rechter geproceerd wordt. »

— Wat is uwe meening? waagde Octave.

— Ik heb er geen, antwoordde de substituut, gij alleen kunt de verwarving ophelderen. Ten andere ge zult weldra overtuigd zijn.

« Zet u neder; ik ga zeggen, dat men den beschuldigde in mijn kabinet moet brengen.

« Daar het doel van dit onderhoud niets gemeens heeft met het onderzoek tegen hem

MOEDERTROTS

DOOR Paul de GARROS

« De bedelaar, waarvan gij ongetwijfeld de aanbidding vernomen hebt, en die wij dachten den dader te zijn van de moordpoging op Bernad, beweert Eugène Larcher te heeten. Hij smeekt de gans af u te mogen zien en een onderhoud met u te hebben.

« Kom spoedig, men moet zo haast mogelijk een einde stellen aan dezen droeven toestand. — En sinds hij dien brief gelezen had, mardelde hij zijn geest af met allerlei veronderstellingen, die nu eens pijnlijk, dan weer hoopvol waren. Nu eens lachte, dan weer schreefde hij zijn brein was doorschoot van al deze tegenstrijdige gevoelens. Zijne slapen bonden. Soms scheen het hem of zijn hoofd wel 20 kilogram weeg, en die zwaarte onder zijn pijnlijke kreten. Dan nam hij het tusschen zijne handen, als ging hij het verpletteren of verbruzelen, terwijl hij riep:

— O, wat lijdt ik! Wat lijdt ik!

— De weg van La Jarric naar Cosne, scheen hem een eeuw te duren.

— Waar moet ik mijnheer brengen? vroeg de koetsier.

« Naar het tribunaal, zo spoedig mogelijk! — Maar het tribunaal was sprong reeds uit het rijtuig vooraleer het nog stilstond, en liep naar het kabinet van zijn zoon.

Gerald wachte op hem.

— Gij komt op het juiste oogenblik, zegde hij, en drukte hem zonderling aangedaan de handen. De zaak zal in de openbare zitting afgehandeld worden.

« De bedelaar is op dit oogenblik in het paleis. Men heeft hem uit het gevang gebaald om verder te worden ondervraagd.

« De onderzoeker is echter nog heet, en middelerwijl wacht de ongelukkige te vergees tusschen twee gedarmen, in de zaal van beraadslaging.

« Wij hebben nog den tijd hem te zien, alvorens hij door den rechter geproceerd wordt. »

— Wat is uwe meening? waagde Octave.

— Ik heb er geen, antwoordde de substituut, gij alleen kunt de verwarving ophelderen. Ten andere ge zult weldra overtuigd zijn.

« Zet u neder; ik ga zeggen, dat men den beschuldigde in mijn kabinet moet brengen.

« Daar het doel van dit onderhoud niets gemeens heeft met het onderzoek tegen hem

Een ongehoord kiesbedrog in België

Onder borenstaande titel lezen wij in een Brussels blad:

« We hebben onze leers reeds medegedeeld hoe de beaisten in het arrondissement Aalst zoo buitengewoon behelchelijk waren bij hoog en laag uit te bazinaten dat onze jongens naar Congo zullen worden gestuurd, om daar door de menscheneters te worden opgezueld, en als er dan van hen nog iets overblijft, om door de crocodillen opgevreten te worden.

« We meenden waarachtig dat de Beaisten-gehele alle stonden met die onnoozelich belagende politiek; we voegden er zelfs bij dat liberalen en socialistischen zich aan dusdanige onbezonnen politiek niet hadden wil gemaakt. Ongelukkiglijk, vandaar moeten we dit certificaat van gedeeltelijke politieke arlijkheid, afnemen, ten minste voor de liberalen van Limburg. Heer Neven, in zijn manifest, heeft verklaard dat onze zonen door onze regering kunnen gedwongen worden, naar Congo te gaan, om ginder onder het doodend vuur van het zwarte land, hun bloed te gaan vergieten voor de Congoleezen.

« Ge zult ons zeggen: Maar dat is te belachelijk. Zulke kind ge het kleinste kind van 7 jaren niet wijs maken. Meest eene niet gekleed persoon konnen verklaren dat er in Amerika een berg is ontstaan zonder dal, er zouden er gevonden worden om zulke onmogelijkheid toch te gelooven. En zo ook is het gebeurd met de Congopolitiek. 't Is een ongehoord een opzettelijk kiesbedrog, dat g'ukkig niet overal kan of wil pakken. »

VROUWEN-SPORT

De vrouw heeft als plicht, zich lichamelijk te volmaken, te versterken, en 't verkrijgt zij door de ... sporten, die 't sluitelijk bestaan uit bewegingen, waar 't zij sterk, plooibaar en gezond wordt, en het blijft.

De sporten oefenen elk beweegbaar lid in alle richtingen; 't gansch lichaam wordt versterkt; tegen alle vermoeienissen verhard, en al de lidmaten worden uiteengezet en versterkt.

De sporten kweeken kloeke burgers en goede vaderlanders, die hunne eigene krachten kennen en er kunnen op steunen, die met zelfvertrouwen bezielde zijn en bereid alle gevaar te trotseeren; zij vergen orde en tucht en zullen de sportsters aan stiptheid, gehoorzaamheid en samenwerking gewend maken.

De lichaamsoefeningen doen 't bloed met kracht door de aders stroomen, belletten daardoor het bloedbederf en voorkomen verlerle ziekten; zij geven meer vastheid aan de beenderen, verkleeren de borst en schenken 't lichaam kracht, schoonheid en buigzaamheid, terzelfdertijd geven zij kracht aan de ziel.

Met en door die geregelde oefeningen wordt men vjand van een lui en vadig leven en krijgt men tegenzin van de herbergen ofte café, (voor een vrouw, foel!) van die ongezonde en onreine (!) plaatsen, waar de lucht verpest is door den rook van den tabak en den sterken reuk der vergiftigde dranken, van die plaatsen die bijna allen zeer nadeelig zijn, zoowel voor de ziel als voor het lichaam.

Nu, welke soort van sporten zijn het meest aan te raden aan de vrouwen?

Men moet iets nieuws vinden.

Lustert, het komt uit een chineesch kop; daarom schijnt 't misschien

Frankrijk

« De bedelaar, waarvan gij ongetwijfeld de aanbidding vernomen hebt, en die wij dachten den dader te zijn van de moordpoging op Bernad, beweert Eugène Larcher te heeten. Hij smeekt de gans af u te mogen zien en een onderhoud met u te hebben.

« Kom spoedig, men moet zo haast mogelijk een einde stellen aan dezen droeven toestand. — En sinds hij dien brief gelezen had, mardelde hij zijn geest af met allerlei veronderstellingen, die nu eens pijnlijk, dan weer hoopvol waren. Nu eens lachte, dan weer schreefde hij zijn brein was doorschoot van al deze tegenstrijdige gevoelens. Zijne slapen bonden. Soms scheen het hem of zijn hoofd wel 20 kilogram weeg, en die zwaarte onder zijn pijnlijke kreten. Dan nam hij het tusschen zijne handen, als ging hij het verpletteren of verbruzelen, terwijl hij riep:

— O, wat lijdt ik! Wat lijdt ik!

— De weg van La Jarric naar Cosne, scheen hem een eeuw te duren.

— Waar moet ik mijnheer brengen? vroeg de koetsier.

« Naar het tribunaal, zo spoedig mogelijk! — Maar het tribunaal was sprong reeds uit het rijtuig vooraleer het nog stilstond, en liep naar het kabinet van zijn zoon.

Gerald wachte op hem.

— Gij komt op het juiste oogenblik, zegde hij, en drukte hem zonderling aangedaan de handen. De zaak zal in de openbare zitting afgehandeld worden.

« De bedelaar is op dit oogenblik in het paleis. Men heeft hem uit het gevang gebaald om verder te worden ondervraagd.

« De onderzoeker is echter nog heet, en middelerwijl wacht de ongelukkige te vergees tusschen twee gedarmen, in de zaal van beraadslaging.

« Wij hebben nog den tijd hem te zien, alvorens hij door den rechter geproceerd wordt. »

— Wat is uwe meening? waagde Octave.

— Ik heb er geen, antwoordde de substituut, gij alleen kunt de verwarving ophelderen. Ten andere ge zult weldra overtuigd zijn.

« Zet u neder; ik ga zeggen, dat men den beschuldigde in mijn kabinet moet brengen.

« Daar het doel van dit onderhoud niets gemeens heeft met het onderzoek tegen hem

BUITENLAND

« De bedelaar, waarvan gij ongetwijfeld de aanbidding vernomen hebt, en die wij dachten den dader te zijn van de moordpoging op Bernad, beweert Eugène Larcher te heeten. Hij smeekt de gans af u te mogen zien en een onderhoud met u te hebben.

« Kom spoedig, men moet zo haast mogelijk een einde stellen aan dezen droeven toestand. — En sinds hij dien brief gelezen had, mardelde hij zijn geest af met allerlei veronderstellingen, die nu eens pijnlijk, dan weer hoopvol waren. Nu eens lachte, dan weer schreefde hij zijn brein was doorschoot van al deze tegenstrijdige gevoelens. Zijne slapen bonden. Soms scheen het hem of zijn hoofd wel 20 kilogram weeg, en die zwaarte onder zijn pijnlijke kreten. Dan nam hij het tusschen zijne handen, als ging hij het verpletteren of verbruzelen, terwijl hij riep:

— O, wat lijdt ik! Wat lijdt ik!

— De weg van La Jarric naar Cosne, scheen hem een eeuw te duren.

— Waar moet ik mijnheer brengen? vroeg de koetsier.

« Naar het tribunaal, zo spoedig mogelijk! — Maar het tribunaal was sprong reeds uit het rijtuig vooraleer het nog stilstond, en liep naar het kabinet van zijn zoon.

Gerald wachte op hem.

— Gij komt op het juiste oogenblik, zegde hij, en drukte hem zonderling aangedaan de handen. De zaak zal in de openbare zitting afgehandeld worden.

« De bedelaar is op dit oogenblik in het paleis. Men heeft hem uit het gevang gebaald om verder te worden ondervraagd.

« De onderzoeker is echter nog heet, en middelerwijl wacht de ongelukkige te vergees tusschen twee gedarmen, in de zaal van beraadslaging.

« Wij hebben nog den tijd hem te zien, alvorens hij door den rechter geproceerd wordt. »

— Wat is uwe meening? waagde Octave.

— Ik heb er geen, antwoordde de substituut, gij alleen kunt de verwarving ophelderen. Ten andere ge zult weldra overtuigd zijn.

« Zet u neder; ik ga zeggen, dat men den beschuldigde in mijn kabinet moet brengen.

« Daar het doel van dit onderhoud niets gemeens heeft met het onderzoek tegen hem

Frankrijk

« De bedelaar, waarvan gij ongetwijfeld de aanbidding vernomen hebt, en die wij dachten den dader te zijn van de moordpoging op Bernad, beweert Eugène Larcher te heeten. Hij smeekt de gans af u te mogen zien en een onderhoud met u te hebben.

« Kom spoedig, men moet zo haast mogelijk een einde stellen aan dezen droeven toestand. — En sinds hij dien brief gelezen had, mardelde hij zijn geest af met allerlei veronderstellingen, die nu eens pijnlijk, dan weer hoopvol waren. Nu eens lachte, dan weer schreefde hij zijn brein was doorschoot van al deze tegenstrijdige gevoelens. Zijne slapen bonden. Soms scheen het hem of zijn hoofd wel 20 kilogram weeg, en die zwaarte onder zijn pijnlijke kreten. Dan nam hij het tusschen zijne handen, als ging hij het verpletteren of verbruzelen, terwijl hij riep:

— O, wat lijdt ik! Wat lijdt ik!

— De weg van La Jarric naar Cosne, scheen hem een eeuw te duren.

— Waar moet ik mijnheer brengen? vroeg de koetsier.

« Naar het tribunaal, zo spoedig mogelijk! — Maar het tribunaal was sprong reeds uit het rijtuig vooraleer het nog stilstond, en liep naar het kabinet van zijn zoon.

Gerald wachte op hem.

— Gij komt op het juiste oogenblik, zegde hij, en drukte hem zonderling aangedaan de handen. De zaak zal in de openbare zitting afgehandeld worden.

« De bedelaar is op dit oogenblik in het paleis. Men heeft hem uit het gevang gebaald om verder te worden ondervraagd.

« De onderzoeker is echter nog heet, en middelerwijl wacht de ongelukkige te vergees tusschen twee gedarmen, in de zaal van beraadslaging.

« Wij hebben nog den tijd hem te zien, alvorens hij door den rechter geproceerd wordt. »

— Wat is uwe meening? waagde Octave.

— Ik heb er geen, antwoordde de substituut, gij alleen kunt de verwarving ophelderen. Ten andere ge zult weldra overtuigd zijn.

« Zet u neder; ik ga zeggen, dat men den beschuldigde in mijn kabinet moet brengen.

« Daar het doel van dit onderhoud niets gemeens heeft met het onderzoek tegen hem

BUITENLAND

« De bedelaar, waarvan gij ongetwijfeld de aanbidding vernomen hebt, en die wij dachten den dader te zijn van de moordpoging op Bernad, beweert Eugène Larcher te heeten. Hij smeekt de gans af u te mogen zien en een onderhoud met u te hebben.

« Kom spoedig, men moet zo haast mogelijk een einde stellen aan dezen droeven toestand. — En sinds hij dien brief gelezen had, mardelde hij zijn geest af met allerlei veronderstellingen, die nu eens pijnlijk, dan weer hoopvol waren. Nu eens lachte, dan weer schreefde hij zijn brein was doorschoot van al deze tegenstrijdige gevoelens. Zijne slapen bonden. Soms scheen het hem of zijn hoofd wel 20 kilogram weeg, en die zwaarte onder zijn pijnlijke kreten. Dan nam hij het tusschen zijne handen, als ging hij het verpletteren of verbruzelen, terwijl hij riep:

— O, wat lijdt ik! Wat lijdt ik!

— De weg van La Jarric naar Cosne, scheen hem een eeuw te duren.

— Waar moet ik mijnheer brengen? vroeg de koetsier.

« Naar het tribunaal, zo spoedig mogelijk! — Maar het tribunaal was sprong reeds uit het rijtuig vooraleer het nog stilstond, en liep naar het kabinet van zijn zoon.

Gerald wachte op hem.

— Gij komt op het juiste oogenblik, zegde hij, en drukte hem zonderling aangedaan de handen. De zaak zal in de openbare zitting afgehandeld worden.

« De bedelaar is op dit oogenblik in het paleis. Men heeft hem uit het gevang gebaald om verder te worden ondervraagd.

« De onderzoeker is echter nog heet, en middelerwijl wacht de ongelukkige te vergees tusschen twee gedarmen, in de zaal van beraadslaging.

« Wij hebben nog den tijd hem te zien, alvorens hij door den rechter geproceerd wordt. »

— Wat is uwe meening? waagde Octave.

— Ik heb er geen, antwoordde de substituut, gij alleen kunt de verwarving ophelderen. Ten andere ge zult weldra overtuigd zijn.

« Zet u neder; ik ga zeggen, dat men den beschuldigde in mijn kabinet moet brengen.

« Daar het doel van dit onderhoud niets gemeens heeft met het onderzoek tegen hem

Frankrijk

« De bedelaar, waarvan gij ongetwijfeld de aanbidding vernomen hebt, en die wij dachten den dader te zijn van de moordpoging op Bernad, beweert Eugène Larcher te heeten. Hij smeekt de gans af u te mogen zien en een onderhoud met u te hebben.

« Kom spoedig, men moet zo haast mogelijk een einde stellen aan dezen droeven toestand. — En sinds hij dien brief gelezen had, mardelde hij zijn geest af met allerlei veronderstellingen, die nu eens pijnlijk, dan weer hoopvol waren. Nu eens lachte, dan weer schreefde hij zijn brein was doorschoot van al deze tegenstrijdige gevoelens. Zijne slapen bonden. Soms scheen het hem of zijn hoofd wel 20 kilogram weeg, en die zwaarte onder zijn pijnlijke kreten. Dan nam hij het tusschen zijne handen, als ging hij het verpletteren of verbruzelen, terwijl hij riep:

— O, wat lijdt ik! Wat lijdt ik!

— De weg van La Jarric naar Cosne, scheen hem een eeuw te duren.

— Waar moet ik mijnheer brengen? vroeg de koetsier.

« Naar het tribunaal, zo spoedig mogelijk! — Maar het tribunaal was sprong reeds uit het rijtuig vooraleer het nog stilstond, en liep naar het kabinet van zijn zoon.

Gerald wachte op hem.

— Gij komt op het juiste oogenblik, zegde hij, en drukte hem zonderling aangedaan de handen. De zaak zal in de openbare zitting afgehandeld worden.

« De bedelaar is op dit oogenblik in het paleis. Men heeft hem uit het gevang gebaald om verder te worden ondervraagd.

« De onderzoeker is echter nog heet, en middelerwijl wacht de ongelukkige te vergees tusschen twee gedarmen, in de zaal van beraadslaging.

« Wij hebben nog den tijd hem te zien, alvorens hij door den rechter geproceerd wordt. »

— Wat is uwe meening? waagde Octave.

— Ik heb er geen, antwoordde de substituut, gij alleen kunt de verwarving ophelderen. Ten andere ge zult weldra overtuigd zijn.

« Zet u neder; ik ga zeggen, dat men den beschuldigde in mijn kabinet moet brengen.

« Daar het doel van dit onderhoud niets gemeens heeft met het onderzoek tegen hem

BUITENLAND

« De bedelaar, waarvan gij ongetwijfeld de aanbidding vernomen hebt, en die wij dachten den dader te zijn van de moordpoging op Bernad, beweert Eugène Larcher te heeten. Hij smeekt de gans af u te mogen zien en een onderhoud met u te hebben.

« Kom spoedig, men moet zo haast mogelijk een einde stellen aan dezen droeven toestand. — En sinds hij dien brief gelezen had, mardelde hij zijn geest af met allerlei veronderstellingen, die nu eens pijnlijk, dan weer hoopvol waren. Nu eens lachte, dan weer schreefde hij zijn brein was doorschoot van al deze tegenstrijdige gevoelens. Zijne slapen bonden. Soms scheen het hem of zijn hoofd wel 20 kilogram weeg, en die zwaarte onder zijn pijnlijke kreten. Dan nam hij het tusschen zijne handen, als ging hij het verpletteren of verbruzelen, terwijl hij riep:

— O, wat lijdt ik! Wat lijdt ik!

— De weg van La Jarric naar Cosne, scheen hem een eeuw te duren.

— Waar moet ik mijnheer brengen? vroeg de koetsier.

« Naar het tribunaal, zo spoedig mogelijk! — Maar het tribunaal was sprong reeds uit het rijtuig vooraleer het nog stilstond, en liep naar het kabinet van zijn zoon.

Gerald wachte op hem.

— Gij komt op het juiste oogenblik, zegde hij, en drukte hem zonderling aangedaan de handen. De zaak zal in de openbare zitting afgehandeld worden.

« De bedelaar is op dit oogenblik in het paleis. Men heeft hem uit het gevang gebaald om verder te worden ondervraagd.

« De onderzoeker is echter nog heet, en middelerwijl wacht de ongelukkige te vergees tusschen twee gedarmen, in de zaal van beraadslaging.

« Wij hebben nog den tijd hem te zien, alvorens hij door den rechter geproceerd wordt. »

— Wat is uwe meening? waagde Octave.

— Ik heb er geen, antwoordde de substituut, gij alleen kunt de verwarving ophelderen. Ten andere ge zult weldra overtuigd zijn.

« Zet u neder; ik ga zeggen, dat men den beschuldigde in mijn kabinet moet brengen.

« Daar het doel van dit onderhoud niets gemeens heeft met het onderzoek tegen hem

Frankrijk

« De bedelaar, waarvan gij ongetwijfeld de aanbidding vernomen hebt, en die wij dachten den dader te zijn van de moordpoging op Bernad, beweert Eugène Larcher te heeten. Hij smeekt de gans af u te mogen zien en een onderhoud met u te hebben.

« Kom spoedig, men moet zo haast mogelijk een einde stellen aan dezen droeven toestand. — En sinds hij dien brief gelezen had, mardelde hij zijn geest af met allerlei veronderstellingen, die nu eens pijnlijk, dan weer hoopvol waren. Nu eens lachte, dan weer schreefde hij zijn brein was doorschoot van al deze tegenstrijdige gevoelens. Zijne slapen bonden. Soms scheen het hem of zijn hoofd wel 20 kilogram weeg, en die zwaarte onder zijn pijnlijke kreten. Dan nam hij het tusschen zijne handen, als ging hij het verpletteren of verbruzelen, terwijl hij riep:

— O, wat lijdt ik! Wat lijdt ik!

— De weg van La Jarric naar Cosne, scheen hem een eeuw te duren.

— Waar moet ik mijnheer brengen? vroeg de koetsier.

« Naar het tribunaal, zo spoedig mogelijk! — Maar het tribunaal was sprong reeds uit het rijtuig vooraleer het nog stilstond, en liep naar het kabinet van zijn zoon.

Gerald wachte op hem.

— Gij komt op het juiste oogenblik, zegde hij, en drukte hem zonderling aangedaan de handen. De zaak zal in de openbare zitting afgehandeld worden.

« De bedelaar is op dit oogenblik in het paleis. Men heeft hem uit het gevang gebaald om verder te worden ondervraagd.

« De onderzoeker is echter nog heet, en middelerwijl wacht de ongelukkige te vergees tusschen twee gedarmen, in de zaal van beraadslaging.

« Wij hebben nog den tijd hem te zien, alvorens hij door den rechter geproceerd wordt. »

— Wat is uwe meening? waagde Octave.

— Ik heb er geen, antwoordde de substituut, gij alleen kunt de verwarving ophelderen. Ten andere ge zult weldra overtuigd zijn.

« Zet u neder; ik ga zeggen, dat men den beschuldigde in mijn kabinet moet brengen.

« Daar het doel van dit onderhoud niets gemeens heeft met het onderzoek tegen hem

BUITENLAND

« De bedelaar, waarvan gij ongetwijfeld de aanbidding vernomen hebt, en die wij dachten den dader te zijn van de moordpoging op Bernad, beweert Eugène Larcher te heeten. Hij smeekt de gans af u te mogen zien en een onderhoud met u te hebben.

« Kom spoedig, men moet zo haast mogelijk een einde stellen aan dezen droeven toestand. — En sinds hij dien brief gelezen had, mardelde hij zijn geest af met allerlei veronderstellingen, die nu eens pijnlijk, dan weer hoopvol waren. Nu eens lachte, dan weer schreefde hij zijn brein was doorschoot van al deze tegenstrijdige gevoelens. Zijne slapen bonden. Soms scheen het hem of zijn hoofd wel 20 kilogram weeg, en die zwaarte onder zijn pijnlijke kreten. Dan nam hij het tusschen zijne handen, als ging hij het verpletteren of verbruzelen, terwijl hij riep:

— O, wat lijdt ik! Wat lijdt ik!

— De weg van La Jarric naar Cosne, scheen hem een eeuw te duren.

— Waar moet ik mijnheer brengen? vroeg de koetsier.

« Naar het tribunaal, zo spoedig mogelijk! — Maar het tribunaal was sprong reeds uit het rijtuig vooraleer het nog stilstond, en liep naar het kabinet van zijn zoon.

Gerald wachte op hem.

— Gij komt op het juiste oogenblik, zegde hij, en drukte hem zonderling aangedaan de handen. De zaak zal in de openbare zitting afgehandeld worden.

« De bedelaar is op dit oogenblik in het paleis. Men heeft hem uit het gevang gebaald om verder te worden ondervraagd.

« De onderzoeker is echter nog heet, en middelerwijl wacht de ongelukkige te vergees tusschen twee gedarmen, in de zaal van beraadslaging.

« Wij hebben nog den tijd hem te zien, alvorens hij door den rechter geproceerd wordt. »

— Wat is uwe meening? waagde Octave.

— Ik heb er geen, antwoordde de substituut, gij alleen kunt de verwarving ophelderen. Ten andere ge zult weldra overtuigd zijn.

« Zet u neder; ik ga zeggen, dat men den beschuldigde in mijn kabinet moet brengen.

« Daar het doel van dit onderhoud niets gemeens heeft met het onderzoek tegen hem